

velkendt, at Enhedslisten har det synspunkt, at det ikke økonomisk behøver at kunne betale sig at arbejde i Danmark, men at det er vigtigere at spise folk af med en pose penge. Den diskussion har vi haft mange gange, men jeg må dog sige: at rejse den debat i den her sammenhæng synes jeg er helt ude i hampen.

Det er jo velkendt for fru Line Barfod, at den her regering om nogen har taget initiativer til at hjælpe de mest udsatte i det danske samfund, og helt målrettet børnene har vi lavet et massivt program gående på at bryde den negative sociale arv, anbringelsesreform og mange andre initiativer. Og bare for igen at understrege det: Det allerbedste, vi kan gøre, er at hjælpe med, at forældrene kommer i arbejde. Det er det, der har den allerbedste effekt i forhold til at sikre børnene en god opvækst.

Kl. 18.10

(Kort bemærkning).

Kristen Touborg (SF):

Jeg bemærkede, at ministeren afslog hr. Søren Espersens ønske om at blande sig i form af at lave specielle og øremærkede puljer til socialområdet. Men jeg vil godt lige for en sikkerheds skyld også have ministeren til at kommentere den omstændighed, at det andet regeringspartis ordfører her i salen i dag rent faktisk fremsatte de samme ønsker, og om det ikke er sket direkte i salen i dag, er det i al fald gjort på ordførerens hjemmeside.

Det vil jeg godt have kommentarer til.

(Kort bemærkning).

Finansministeren (Eva Kjer Hansen, fg.):

Jeg har overhovedet ikke nogen problemer med, at folketingsmedlemmer ytrer deres meninger og deres holdninger til det ene og det andet. Der skal gerne være plads til en fri diskussion om, hvad man synes.

Jeg har bare med den debat, der har været i salen i dag, følt behov for at gøre rede for regeringens synspunkt, og det er, at det i forhold til en diskussion af eventuel øremærkning af midler til det sociale område vil forudsætte, at det er noget, landsstyret er interesseret i, og det vil forudsætte fælles drøftelser om, hvordan og hvorledes det i givet fald skulle ske.

(Kort bemærkning).

Kristen Touborg (SF):

Nu er jeg også stor tilhænger af, at folketingsmedlemmer kan udtale sig efter egen overbevis-

ning i henhold til grundloven. Der er dog det lidt specielle i den her situation, at det jo ikke kun er hr. Per Ørum Jørgensen, der udtaler sig, men en ordfører for et regeringsparti.

Det er derfor, at jeg spørger ministeren: Er det her regeringens politik? Eller er Det Konservative Folkeparti og ordføreren gået helt galt i byen, når man kommer med en helt anden melding her fra Folketingets talerstol end den, regeringens repræsentant giver?

(Kort bemærkning).

Finansministeren (Eva Kjer Hansen, fg.):

Jeg tror, at jeg meget klart har gjort rede for, hvad der er regeringens synspunkt.

(Kort bemærkning).

Søren Espersen (DF):

Nu hørte vi faktisk hr. Lars-Emil Johansen – det kan godt ske, at jeg har misforstået det – være delvis åben over for tanken om, at hvis landsstyret og regeringen kunne blive enige om en øremærkning til også det her, så ville han ikke på forhånd afvise det. Hr. Lars-Emil Johansen er jo en betydende politiker i Grønland og er værd at lytte til, når han siger sådan noget.

Så jeg vil spørge: Er det så noget, ministeren vil tage initiativ til? Eller venter man bare på det, som ministeren vistnok nævnte som en grønlandsk prioritering? Når jeg nu eksempelvis fremfører det med de meget ekstreme forhold, der er, så mener jeg ikke, at det nødvendigvis i hvert tilfælde skal være en grønlandsk prioritering. Jeg fremhævede faktisk, at der var tale om danske statsborgere, som har dansk pas, og som vi har et særligt ansvar for.

Er ministeren ikke enig i det?

(Kort bemærkning).

Finansministeren (Eva Kjer Hansen, fg.):

Jeg har netop gjort det, at jeg har fulgt op på, hvordan vi fra dansk side allerbedst kan bistå vores grønlandske kolleger i forhold til den indsats, de har brug for at gøre i Grønland. Jeg har syntes, at det dér var vigtigt at komme i dialog om, hvordan og hvorledes de kan trække på de tilbud og de muligheder, vi har for at tilbyde assistance. Hvordan kan vi lave en bedre videndeling? Hvordan kan vi udnytte den erfaring, vi måtte have på forskellige områder? Det er det, jeg har gjort ved drøftelser med min grønlandsk kollega og med samarbejdsaftalen.

Jeg skal gerne gentage, at et ensidigt dansk ønske om øremærkning vil vi ikke bakke op om